

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

10/2020

ŘÍJEN

12. září se konala diecézní pouť do Teplé, jejímž hostem byl apoštolský nuncius Charles D. Balvo. Koltáři byly přineseny také přímlyvy všech, kteří se pouti nemohli účastnit. (foto Jiří Strašák)

VENI SANCTE

středa
7. 10. 2020
v 19.00

VŠ klub Hora zve na studentskou mši
k zahájení nového akademického roku

kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici
Celebruje P. Jakub Holík

Úvodník

Milí přátelé v naší diecézi i čtenáři těchto řádků mimo její hranice, držíte v rukou tento říjnový zpravodaj, ale protože se vše připravuje o několik týdnů dříve, píšu Vám tyto věty 16. září, na svátek svaté Ludmily, patronky všech babiček a také těch, kteří vychovávají nové generace. Příští rok budeme slavit 1100 let od mučednické smrti této křesťanky a na Tetíně u Berouna se bude konat národní svatoludmilská pouť, která nahradí v roce 2021 naši tradiční záříjovou pouť do Teplé.

Píšu Vám tyto řádky z karantény, ve které je v současné době také otec biskup Tomáš, otec biskup František i několik kněží a laiků naší diecéze. Těšili jsme se všichni na naši diecézní pouť do Teplé, ale museli jsme zůstat doma. Jak napsal otec Tomáš ve svém dopise poutníkům: „Člověk míní, Pán Bůh mění.“ Přesto se pouť uskutečnila. Děkuji všem, kteří opravdu na poslední chvíli přijali odpovědnost za její organizaci, díky za to, jak dobře vše zvládli. Děkuji také všem, kteří jste mohli přijet a vytvořit kolem oltáře i kolem pana nuncia živé společenství modlící se, slavící a setkávající se církve. Díky technice se na našich diecézních webových stránkách (www.bip.cz) stále můžeme vracet k poslechu skvělé katecheze otce Vlastimila Kadlece, kterou stvořil během noci (namísto té mě), můžeme si prohlížet velké množství pěkných fotografií od paní Soni Pikrtové a od pana Jaroslava Straška. Můžeme si znovu přečíst i promluvu pana nuncia, ve které rozvinul pro mě úplně nový text z Knihy Sirachovcovy, že „kdo mnoho nezkusil, ví málo,“ skrze svou vlastní zkušenost. Zaujalo mě také, jak mluvil o různých skupinách lidí, kterým Ježíš přináší radostnou zvěst a osvobození. Celá mše svatá byla zaměřena svým tématem a modlitbou k nové evangelizaci. Mně v tomto kontextu a při prohlížení fotografií nejvíce ulpěla v myslí ta, kde jsou košíky proseb z jednotlivých vikariátů kolem oltáře. Byli jsme tam najednou všichni, spojení našimi modlitbami a přátelstvím s Ježíšem. Z modlitby a přátelství může pak vyrůst mnoho nových projevů života víry a služby pro druhé, mnoho nejrůznějších cest nové evangelizace.

Když jsem si chystal svou katechezi do Teplé, kde mě pak skvěle zastoupil otec Vlastimil, chtěl jsem nám všem na závěr popřát takovou „duchovní šesterku“, čeho se nemáme bát, spojenou s letošním diecézním heslem. A Tak bych nám všem popřál toto:

1. Nebojme se děkovat.
2. Nebojme se naslouchat.
3. Nebojme se vzdělávat a růst.

4. Nebojme se propojovat a spolupracovat.
 5. Nebojme se být chudými, kteří budou obohaceni.
 6. Nebojme se slavit a setkávat se, i když možná jinak, než jsme plánovali.
- Na závěr pouti byli také oceněni soutěžící v soutěži Znalec plzeňské diecéze a předány šeky za vydražené velikonoční plzeňské pivo v hodnotě 50 000 Kč pro papeže Františka a na jeho charitativní pomoc a 50 000 Kč pro Diecézní charitu Plzeň. Děkuji všem, kteří se do těchto aktivit zapojili, a věřím, že to všem přineslo radost a potěšení duše i těla.
- Přeji Vám inspirativní čtení dalších stránek Zpravodaje plzeňské diecéze, děkuji všem přispěvatelům a zvláště redaktorce paní Janě Lazarové za její píli a nasazení.

P. Jakub Holík

Vědomostní soutěž Znalec plzeňské diecéze

Soutěž

Vážení čtenáři, děkuji Vám všem, kteří jste se zapojili do soutěže Znalec plzeňské diecéze. Já sám jsem v plzeňské diecézi teprve jeden rok. Ale mohl jsem ji celou projet, protože jako jeden z prvních úkolů jsem si uložil, že navštívím všechny faráře ze všech našich farností. Když jsem jezdil autem po diecézi, všiml jsem si mnoha zajímavých míst. Na mnoha místech, i ve farnostech, jsem také dostal různé materiály, které popisovaly situaci té či oné oblasti naší diecéze, dozvěděl jsem se spoustu zajímavých informací. Říkal jsem si, že by možná bylo zajímavé nabídnout vám soutěž, do které jsem se kdysi zapojil v brněnské diecézi. A tak vznikla tato znalostní soutěž. Sestavil jsem soubor 50 otázek, na které jste postupně hledali odpovědi. Do soutěže se oficiálně zapojilo pouze 34 účastníků. Mluvil jsem ale také s lidmi, z nichž ne všichni nám odpovědi napsali, ale hledali je sami pro sebe, řešili otázky ve svých rodinách nebo ve farnostech. Věřím tedy, že se vás do hledání odpovědí zapojilo víc. Ti z vás, kteří jste v předchozích měsících četli zpravodaj, jste se samozřejmě dozvěděli také správné odpovědi na soutěžní otázky. Na pouti v Teplé jsme odměnili 12 nejlepších soutěžících, kteří dostali věcné ceny; jak jsme slíbili, ti nejlepší dostali také pozvání na jeden den strávený v Plzni, jehož součástí bude také oběd s otcem biskupem Tomášem. Mrzí mě, že jsme se s otcem biskupem nemohli diecézní pouti, a tedy ani vyhlášení výsledků soutěže, zúčastnit, byli jsme v té době v karanténě. Věřím, že stejně jako pro mě byla i pro vás tato soutěž zajímavá, že jste si rozšířili obzory o naší diecézi a dozvěděli jste se něco nového. Třeba vás soutěžní otázky inspirovaly i k tomu, abyste některá místa v naší diecézi navštívili. **P. Jakub Holík.**

Výsledky soutěže Znalec plzeňské diecéze:

- 1. místo** (101 bod): Miluše Hosnedlová
- 2. místo** (100 bodů): Iris Pavelková
- 3. místo** (99 bodů): Jana Kučerová, Karel Pokštefl
- 4. místo** (98 bodů): Emilie Bošková, Marie Koderová, Jana Těthalová
- 5. místo** (97 bodů): Jaroslava Slámová, P. Tomasz Kowalik, Miloslav Zezula, Anna Paríšková, Blanka Rotenbornová

Soutěž probíhala od března do července 2020 v pěti kolech, soutěžící odpovídali celkem na 50 otázek. Zapojillo se 34 účastníků, z nichž 21 odpovědělo na všechny otázky. Maximální možný počet bodů byl 102.

Vítězům srdečně blahopřejeme!

Vážení čtenáři, také v tomto čísle zpravodaje Vám nabízíme deset biblických úryvků, které Vás mohou povzbudit a inspirovat v průběhu října.

Úryvky k meditaci na říjen (podle ekumenického překladu – ČEP):

91. Nato řekl Samuel lidu: „**Nebojte se**. Ano, dopustili jste se všeho toho zla, avšak neodchylujte se od Hospodina a služte Hospodinu celým srdcem.“ 1S 12,20

92. „Bijte Amnóna, usmrťte ho a **nebojte se**. Je to na můj příkaz. Buďte rozhodní a stateční!“ 2S 13,28

93. Nezapomínejte na smlouvu, kterou jsem s vámi uzavřel, a jiných bohů **se nebojte**. 2Kr 17,38

94. „**Nebojte se** stát se kaldejskými služebníky. Zůstaňte v zemi, služte babylónskému králi a povede se vám dobře.“ 2Kr 25,24

95. Toto vám praví Hospodin: „**Nebojte se a neděste se** tohoto velikého množství.“ Boj není váš, ale Boží. 2Pa 20,15

96. „Postavte se, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, stůjte a uvidíte, jak vás Hospodin zachrání. **Nebojte se a neděste se** a zítra proti nim vytáhněte! Hospodin bude s vámi.“ 2Pa 20,17

97. „Buďte rozhodní a udatní, **nebojte se a neděste se** asyrského krále ani toho hlučícího davu, který je s ním. S námi je někdo větší než s ním.“ 2Pa 32,7

98. Až vás povedou před soud, **nemějte předem starost**, co budete mluvit; ale co vám bude v té hodině dáno, to mluvte. Nejste to vy, kdo mluví, ale Duch svatý. Mk 13,11

99. Proto vám pravím: **Nemějte starost** o život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Lk 12,22

100. **Nedělejte si tedy starosti** o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení. Mt 6,34

Ptáme se také vás: Jak se vyrovnáváte se strachem?

Když mě občas zaplaví nepříjemný svíravý pocit, zkusím se zastavit a nahlédnout, co je za ním. A on tam většinou je. Strach. Někdy nepatrný, no a někdy pořádný. Pomáhá mi pojmenovat jej. Přiznat si, že se bojím. A hned ho neodhánět. Místo toho chvíli pozorovat, jak se hlásí o slovo. Vidět jej a možná zkusit pochopit. Záleží na tom, jakou má zrovna sílu. Někdy jen tak sám zase odejde, jindy je nutné se sebou promluvit, nebo třeba s někým blízkým. Nakonec si to ale stejně musím srovnat sama pro sebe. Pomáhá mi říct si, že věci se budou dít, ať už strach mít budu, nebo ne, a že to bez něj půjde určitě líp (ve stylu mého oblíbeného deštivého vtípku: „Ale to mě štve, že prší.“ – „Já jsem rád.“ – „Proč, prosím vás?“ – „Ono by přšelo, i kdybych nebyl rád, tak jsem radši rád.“). Někdy přinese uklidnění vzpomínka na podobné, úspěšně zvládnuté situace v minulosti. Tyto pochody mě však nakonec vždy přivedou k uvědomění, že strach není kvalita, která by měla dostat prostor jakkoliv mě usměřovat. Jak si ale tohle přesvědčení skutečně procítit? Zaručeně funkční strategií je pro mě myšlenka na vlastní konečnost. Není to pomyšlení smutné, spíš úsměvné – svou aktuální situaci vidím najednou jakoby z nadhledu a v kontextu toho, jak se vše na světě neustále mění, vzniká a zaniká. V tomto se najednou celá důležitost a vážnost situace kamsi rozplyne a místo ní se objeví lehkost. Zároveň příjemně mrazivá radost z toho, že mohu zažívat tak bohatou škálu emocí včetně strachu, protože to je koneckonců známka toho, že jsem naživu. Za kouzelnou považuji také větu, jíž mě inspirovala Veronika Hurdová, a tímto si ji připomínám, aby se mi vybavovala častěji: „Co bych teď udělala, kdybych se nebála?“

Anna Sítorová

Nebojte se!

Co se stalo

Co se stalo

Personální změny v diecézi.

P. Krzysztof Dędek se po uplynutí „sabatického roku“ vrací do služby v diecézi a je od 14. září 2020 ustanoven farním vikářem ve farnosti Ostrov.

P. Bystrík Feranec, farní vikář v Klatovech, je od 1. září 2020 ustanoven farním vikářem ve farnosti Sokolov a administrátorem *in rebus spiritualibus* ve farnosti Loket.

Jáhen Tomáš Kadlec je od 1. září 2020 ustanoven k jáhenské službě ve farnosti Klatovy.

P. Petr Hruška, farář v Chebu, je od 1. září 2020 na dobu jednoho roku jmenován okrskovým vikářem vikariátu Cheb.

P. Dominik Daniel Valer OFM, moderátor společné duchovní správy ve farnosti Plzeň-Severní předměstí, je k 31. srpnu 2020 uvolněn z této služby a odchází do komunity bratří františkánů v Liberci.

P. Šebestián Pavel Smrčina OFM je od 1. září 2020 ustanoven moderátorem společné duchovní správy Plzeň-Severní předměstí.

Bratr Juniper Jozef Oravec OFM, pastorační asistent ve farnosti Plzeň-Severní předměstí, je k 31. srpnu 2020 uvolněn z této služby a odchází do komunity bratří františkánů v Uherském Hradišti.

Bratr Marek Jan Vilímek OFM je ustanoven od 1. září 2020 pastoračním asistentem ve farnosti Plzeň-Severní předměstí.

SRPEN

13. srpna požehnal emeritní biskup František Radkovský Fischerův kříž v Úšovicích.

Fischerův kříž s tělem Krista, který se nachází v Úšovicích na hranici pozemku u domu Palackého č. 77/91, byl prý postaven na památku pětiletého syna J. Reise, kterého 6. června 1873 při náhlé bouři zabil blesk. Léta se na kříži velmi podepsala, a tak se pan Václav Maršík, z vděčnosti Bohu za dar 80 roků života, pustil do opravy. V listopadu 2019 byl kříž s Kristem demontován, podle původního vzoru vyroben nový a socha pečlivě opravena. Na renovaci se podílel tisíc lidí, další dílo podpořili. Ve čtvrtek 13. srpna tohoto roku renovovaný kříž

se sochou Krista posvětil emeritní biskup plzeňský Mons. František Radkovský. Díky Bohu, panu Maršíkovi a dalším dobrým lidem zůstane tato památka zachována i pro příští generace. Kéž by se pro každé chátřející dílo našel někdo, kdo je zachrání... **Ivan Coufalík**

22. srpna se uskutečnil charitativní koncert vokální skupiny Hlasoplet na farní zahradě ve Štěnovicích na podporu nadace KONTO BARIÉRY s cílem pomoci panu Tiborovi, vozíčkáři v těžké životní situaci. Děkujeme profesionálnímu přístupu skupiny Hlasoplet a publiku, které přišlo pomoci člověku v nesnázích. Za farní radu ŘKF Plzeň-Bory **Michal Plzák**

27. srpna proběhl první z cyklu Dnů ztišení pro pedagogy.

Ve čtvrtek přípravného týdne nového školního roku proběhl na faře u kostela Nanebevzetí Panny Marie v Plzni první Den ztišení pro pedagogy. Zúčastnilo se celkem 14 pedagogických pracovníků ze škol a školských zařízení zřizovaných Biskupstvím plzeňským. Lektorem a průvodcem byl Elva Frouz, trvalý jáhen a pedagog. Promluvy a rozjímání se nesly v duchu letošního motta *Ke zdrojům sebevědomé pokory*, které bude pedagogy na Dnech ztišení provázet po celý školní rok. Pedagogové se společně zamýšleli nejen nad povoláním pedagoga, otázkami sebepoznání, významu ztišení, ale společně prožili také modlitbu sv. Dominika, modlitbu tělem. Velký dík patří Elvovi i všem účastníkům za milou atmosféru v příjemném duchu zklidnění a vzájemného sdílení zkušeností i prožitků. Pokud by někdo litoval, že se této skvělé akce nezúčastnil, nemusí být skleslý. Dny ztišení pro pedagogy se stanou nedílnou součástí života naší

diecéze, a to i pro pedagogy, kteří nepůsobí na církevních školách. V průběhu školního roku se vždy budou konat tři, první ve čtvrtek přípravného týdne, druhý s přespaním bude první pátek a sobotu po pololetních prázdninách a poslední bude první prázdninový víkend. Těšíme se na další setkání s pedagogy naší diecéze.

Jana Černíková (koordinátorka pro školské právnické osoby zřízené Biskupstvím plzeňským)

30. srpna se konalo Pohádkové náměstí v Dobřanech.

Od rána, vlastně už od pátku, vytrvale pršelo a předpověď počasí neslibovala ani nic jiného... Každopádně pódium i stany pohádkových stanovišť se postavily, 70 zapojených dobrovolníků kmitalo v převlecích i v civilu sem a tam a všichni s napětím čekali, jak to dopadne. Při nejhorším se lidé budou moci schovat pod velký stan a dětem zahrajeme aspoň pohádku... Nikoho nenapadlo, že dešťové kapky dopadající na dlažbu těsně před zahájením jsou poslední. A náhle déšť ustal! Jak neříct, že záranky se opravdu dějí?! Dobřanské náměstí se postupně zaplňovalo dětmi a spokojenými rodiči. U všech pohádkových bytostí se to hemžilo malými šikulkami, usilujícími dopídit se toho, jaké že semínko má dnes Pepíček zasadit. Je to semínko věru čarovné, přináší totiž všem štěstí. Andílek ho pomohl obdržet Pepíčkově, a to i přes čertíkovy obvyklé nezbedné kousky. Naopak, všechno zlé je i k něčemu dobré, stačí to jen uchopit za ten správný konec. A tak i lstivý čertík nakonec posloužil k tomu, aby Pepíček získal kouzelné semínko, z něhož vyrostl krásný strom, takový, který může přinést radost a užitek i tobě a mně, takže se z nás mohou stát přátelé. Toto semínko je zaseto do srdce každého z nás. I když vedle něj rostou také různé jiné rostliny, toto semeno má sílu vždy znovu vyklíčit. Stačí trocha té správné vody...

Janík Grajčár, Koinonia Jan Křtitel

30. srpna proběhlo procesí ke svaté Barboře V Lipí u Nebílov.

V letošním roce jsme si připomněli 160 let od prvního procesí, které se ke kapli vydalo o Velikonocích roku 1860. Jsme velice rádi, že tuto tradici se nám podařilo zachovat jako jedněm z mála v kraji. Procesí – které každoročně organizuje farní společenství ve Štěnovicích při ŘKF Plzeň-Bory – vyšlo ze zámecké kaple sv. Antonína Paduánského od bočního oltáře sv. Barbory. Pro nejisté počasí byl letos nesen na nosítkách obraz, nikoliv socha sv.

Barbory. I přes ne zrovna hezké dopolední počasí a nepříznivou předpověď se letošní akce zúčastnilo na pět desítek účastníků nejen z přilehlých obcí, ale i z Plzně a vzdálenějšího okolí. Jim všem patří náš dík. Za farní radu ŘKF Plzeň-Bory **Michal Plzák.**

ZÁŘÍ

6. září požehnal Mons. Václav Malý křížovou cestu v Kozlanech.

Kožlanská křížová cesta vychází z náměstí nedaleko kostela a radnice a směřuje ke kožlanskému hřbitovu podél silnice. Její délka je asi 500 metrů a jednotlivá zastavení jsou umístěna v linii vysazeného stromořadí. Kožlanská křížová cesta je věnována památce sochaře Václava Levého, který v Kozlanech prožil své mládí a školní léta. Právě letos v září si připomínáme 200. výročí jeho narození, proto byla křížová cesta požehnána právě v září. Cestu požehnal pražský biskup Václav Malý s otcem Richardem z kralovické farnosti. Akci organizuje Spolek Václava Levého, z.s. ve spolupráci s městem Kozlany. Sloupky z hoříckého pískovce vytvořil sochař a kameník Bartoloměj Štěrba z Kozojed. Tento sochař je kožlanské veřejnosti známý např. díky soše sv. Jana Nepomuckého před kostelíkem v Dolanech, udělal také sochu vodníčka u Podkrašovského mlýna jako připomínku povodně na Berounce v roce 2002, jeho další díla můžete vidět v Kozojedech, v Nečtinách a také na Šumavě, kde v Anníně udělal sochu sv. Anny a sv. Mouřence... Obrázky namalovala malířka z Vimperku, Mgr. Vladimíra Kunešová Fridrichová, která maluje starou holandskou technikou, kde se barvy nanášejí ve vrstvách, aby se po sobě mohly posunovat a aby vlivem změny teplot nedocházelo k jejich popraskání. Jejím dílem jsou i obrazy na křížové cestě ke Stožecké kapli, podílela se na obnovení cesty ve Volarech a vymalovala i několik kaplí na Šumavě. Iniciátorkou vzniku křížové cesty je kožlanská rodačka Mgr. Růžena Srpová z Rakovníka, která toto dílo také financovala. Rodištěm Růženy Srpové je Cukrův-Čížův mlýn na Javornici, který její dědeček Václav Číže koupil v roce 1920 a provozoval zde mlynářské řemeslo až do roku 1950. Tento rod tedy letos slaví 100 let pobytu v Kozlanech. Co pro nás v dnešní době znamená křížová cesta? Vnímáme ten starý příběh jen jako historii, nebo je to něco, co se týká i nás? Naši předkové budovali své křížové cesty a zasadili je do barokní krajiny, která byla v jejich životě přítomná. Našli tak pevný bod svých životů a našli naději. Celý náš život se podobá takové cestě, aby ve chvíli, kdy všechno zhaslo, svítla naděje. Každý, kdo si chce projít křížovou cestu, by měl znát smysl jednotlivých zastavení a také to, co tato cesta může přinést dnešnímu člověku, ať patří mezi věřící, nebo ne, protože v životě si každý křížovou cestou procházíme a je jen na nás, jak se s problémy a trápením, které nám život přináší, dokážeme vyrovnat. Tato cesta se tak může stát duchovní posilou v době, která je pro nás těžká. **Mgr. Růžena Srpová** (úprava redakční)

12. září proběhla tradiční diecézní pouť do Teplé, která se však vzhledem k opatřením proti šíření koronaviru mohla konat pouze v omezeném rozsahu a za dodržení všech hygienických opatření. Z nařízení vlády byl počet účastníků na akcích ve vnitřních prostorách omezen na 500 osob; biskup Tomáš proto před poutí vyzval věřící, aby do Teplé vyslali jen zástupce ze svých farností, po nichž mohou poslat své přímlyvy. Vstup do kostela byl možný jen se vstupenkou. Poutníky v Teplé přivítal apoštolský nuncius Charles D. Balvo, P. Richard Polák a moderátorka Ivana Čamková. Ta všechny přítomné v úvodu seznámila s nepříjemnou novinkou – biskup Tomáš se těsně před poutí dozvěděl, že byl pozitivně tes-

tován na COVID-19. Pouti se tedy z pochopitelných důvodů nemohl účastnit, v karanténě zůstala také řada kněží a spolupracovníků otce biskupa. Biskup Tomáš poslal poutníkům pozdrav a požehnání. Po zahájení následovala katecheze P. Vlastimila Kadlece, inspirovaná letošním více než aktuálním diecézním mottem: Nebojte se! Já jsem přemohl svět. „Žaskoky, nejistoty, změny, přesouvání, rušení... tohle bude náš nejbližší život. (...) Je to síla, zvláště pro nás, kteří jsme už pár století lidmi takřka posedlími kontrolou a jistotami. (...) Jenže my křesťané bychom se přece právě v takových dobách a situacích měli cítit jako ryba ve vodě...“ zahájil svou promluvu v době nejisté plaský oblát. Zvukový záznam celé katecheze si můžete poslechnout na webu www.bip.cz/katecheze. Na katechezi P. Kadlece navazovaly modlitby a přímluvy za plzeňskou diecézi. Po obědové pauze mohli účastníci poutě v krásném počasí projít křížovou cestu v přilehlém parku, zároveň se v kostele konala beseda s apoštolským nunciem, kterou moderoval P. Richard Polák. Pan nuncius bezprostředně odpovídal na otázky poutníků. „Mozek je někdy rychlejší než jazyk,“ konstatoval vzácný host, který ale na převážnou většinu dotazů odpovídal výbornou češtinou. Když přišla otázka na to, jaké menu by si objednal ve fastfoodu, překvapil všechny širou slovní zásobou vztahující se k tradičním českým pokrmům – „Proč bych chodil do fastfoodu, když si můžu dát polévku, sekanou nebo svíčkovou s knedlíkem?“ Pout' vyvrcholila bohoslužbou, kterou v přímém přenosu vysílalo Radio Proglas, mši svatou celebroidal a česky kázal P. Charles D. Balvo (jeho kázání si můžete přečíst na webu www.bip.cz). V průběhu mše svaté přinesli zástupci farností k oltáři košíčky s prosbami a díky všech věřících, kteří se diecézního setkání z různých důvodů nemohli účastnit. Prosby a přímluvy byly zahrnuty do společných modliteb. Po mši svaté předal apoštolský nuncius šek zástupcům Diecézní charity Plzeň. 50 000 Kč (výtěžek z benefičního prodeje piva) poputuje na provoz Domova pro seniory Bor. Šek na stejnou částku obdržel také apoštolský nuncius, peníze poputují k papeži Františkovi na zmírnění dopadů pandemie koronaviru. (Celkem 2020 lahví plzeňského ležáku bylo tradičně určeno pro papeže Františka, vzhledem k celosvětové situaci ale nemohlo být do Vatikánu doručeno.) Po slavnostní bohoslužbě byly také vyhlášeny výsledky soutěže Znalec plzeňské diecéze, nejlepší účastníci převzali z rukou apoštolského nuncia diplomy a věcné ceny. Na pout' do Teplé se v letošní výjimečné situaci vydalo cca 250 věřících.

Diecézní pout' očima paní moderátorky Ivany Čamkové:

Diecézní pout' v Teplé 2020. Na plakátcích se modralo letošní prorocké motto diecéze: „Nebojte se!“

Už během příprav bylo zřejmé, že všechno je v pohybu. Ke mně, jako k osobě, která má u mikrofonu během poutě říkat, co se bude dít, kdy a jak, doléhala jen provizorní řešení, která se v té době zdála konečná. Omezený počet účastníků, vstupenky, bezpečnostní opatření...

Večer před začátkem pouti bylo jasné, že bude doopravdy jiná, improvizace na improvizaci. Pan biskup má COVID-19 a téměř třetina kněží naší diecéze, včetně generálního vikáře – který měl mít katechezi – a organizátora poutě, Jindřicha Fencla, je v karanténě. Apoštolský nuncius naštěstí dorazí.

Co se stane, když se plány a itineráře mění po pár hodinách? Přestanete na ně spoléhat. Chvilu to trvalo, ale už dlouho jsem se necítila tak svobodně, jako když jsem se zabydlela v nejistotě toho dne. Jediná „nejistá“ jistota byla, že Bůh je – a to v tu chvíli stačilo.

Při modlitbě diecéze za diecézi jsem se procházela boční lodí chrámu, kde se, tak jako v jiných letech, nikdo netísnil, pozorovala světlo, které se odráželo na sloupech, jemně vnímala kolemsedící a doznívala ve mně věta z „neplánované“ katecheze Vlastimila Kadlece, že se „jen“ máme nechat Bohem milovat.

Všechno je jinak. Lidé, kteří pro nás představují jistotu církevní struktury, tu nejsou, potkala jsem jen pár kněží... Nejsou tu ani všichni lidé, kteří by tu společně s námi být chtěli.

„Je to takové, jaké to je, řekla láska“ (a napsal Erich Fried).

Nezbývalo, než být tady a teď, vnímat, reagovat na to, co se právě dělo, a hledat okamžitá řešení. Kupodivu se skoro všechno dělo klidně, vlídně, jakoby samo. Atmosféra byla skoro rodinná a přátelská...

Nebyla jsem si jistá, jestli se pout' vůbec má konat, jestli to není zbytečné riziko, směs naší tvrdohlavosti a lehkomyšlnosti. To nevím pořád. Ale vím, že tenhle den byl pro mě jako klíč, jako šifra pro čtení toho, co budu žít dál, ve své blízké „normalitě“.

Bud' tady a teď, vnímej světlo, pusť z ruky svoje plány, nesrovnávej, nehodnot' – je to takové, jaké to je, nech se Bohem milovat a hledej cestu.

30. září uplynulo 1600 let od úmrtí svatého Jeronýma ze Stridonu.

Neznalost Písma je neznalost Krista (črta k výročí svatého Jeronýma)

30. září 420, tedy před 1600 lety, zemřel v Betlémě velký západní církevní otec svatý Jeroným ze Stridonu, nejvýznamnější znalec Písma ve zlatém období pa-

tristiky (cca 4. stol. a první polovina 5. století), celým jménem *Sofronius Eusebius Hieronymus*, patron biblistů, teologů, studentů, archeologů, badatelů a překladatelů, lingvistů, univerzit a vědců, asketů, iberského řádu jeronymitů, Dalmácie a Lyonu...

Narodil se ve 40. letech 4. století ve Stridonu v dnešním Chorvatsku, klasické vzdělání získal na studiích v Římě, kde se také stal v 19 letech křesťanem. Na konec 60. a do počátku 70. let jsou datovány jeho pobyty v Galii, Trevíru a Aquileji i cesta na Východ do Antiochie, kde žil jako eremita. V Římě se zdokonalil v biblických řečech, zejména v hebrejštině a v řečtině, v roce 379 byl vysvěcen na kněze. Jeho nejvýznamnějším teologickým učitelem byl svatý Řehoř Naziánský, věnoval se ale i spisům svatého Hilaria z Poitiers a byl znalcem i kritikem staršího teologického génia Origena. V první polovině 80. let byl sekretářem papeže Damasa, v této funkci pracoval na revizi textu Nového zákona (z *Vetus Latina*). Známa je podpora jeho bádání a osobnosti ze strany zbožných žen v Římě a později i v Betlémě. Pro svou citlivou i vznětlivou polemickou povahu i velké nadání se stal předmětem více sporů a jako spíše introvertní badatel se uchýlil v r. 386 do Betléma, kde založil několik klášterů a do smrti tam soustavně pracoval na kvalitním překladu Písem Starého zákona do latiny, tedy *Vulgáty*, a tak vytvořil cestu k hodnotným překladům i do dalších řečí. Revidovaná verze jeho překladu *Neovulgáta* je základem překladů Písma i v našich liturgických knihách. Největší pozornost věnoval právě biblické hebrejštině, jeho *veritas hebraica* (tj. „hebrejská pravda“) je *terminus technicus*; představuje vysokou latku pro kvalitu biblického překladu. Deuterokanonické knihy překládal spíše zběžně, naopak velmi se věnoval např. náročnému originálu knihy Izaiáš, z předmluvy jeho komentáře k této knize pochází i okřídlený výrok v nadpisu tohoto článku, který je možné si v širším kontextu přečíst v modlitbě se čtením Denní modlitby církve o jeho památce.

Kardinálský klobouk v attributech tohoto světce, známý třeba z vyobrazení mistra Theodorika na Karlštejně, je ahistorický a byl použit dodatečně jako výraz jeho důležitosti pro církevní společenství.

Závěrem osobní poznámka: kdyby nebylo určité zatvrzelosti, umíněnosti, neoblomnosti a puntíkářství tohoto světce, stal by se asi méně polemickou osobou, ale nikdy by nevytvořil svoje úžasné dílo a jako nástroj ve službě Božího slova by byl méně účinný. Mons. Antonín Hýža v podobných souvislostech většinou říkával, že „Pán Bůh myslí symfonicky“, a tak se můžeme nejen radovat z příkladu sv. Jeronýma, ale pracovat s dílem, které znamenitě započal. Bud' za něj Bohu díky!

P. Pavel Větrovec (delegát plzeňské diecéze pro České katolické biblické dílo)

Promluva apoštolského nuncia na diecézní pouti v Teplé

Apoštolský nuncius Charles Daniel Balvo byl hostem letošní diecézní poutě. Byl také hlavním celebrantem mše svaté, sloužil a kázal v češtině. Se svolením zde zveřejňujeme přepis jeho kázání.

Drazí bratři a sestry,

nejprve bych rád poděkoval panu biskupovi Tomáši Holubovi za laskavé pozvání k účasti na této pouti, která vrcholí slavením eucharistie.

Rád zdravím přítomné kněze, jáhny, řeholníky a řeholnice i vás, drazí věřící, milí bratři a sestry, mezi kterými jsou mladí lidé a děti. Pro celé naše shromáždění jde o důležitý den a slavnostní událost v životě místní církve, která je v plzeňské diecézi.

V roce 1976 jsem byl vysvěcen na kněze pro newyorskou arcidiecézi a domníval jsem se, že zbytek svého života strávím prací ve farnostech, nebo třeba v jiných diecézních úřadech, na území arcidiecéze s přibližnou rozlohou sto padesáti kilometrů čtverečních. Po několika letech působení v pastorači a následných dalších studiích jsem uposlechl výzvy a vstoupil do diplomatické služby Svatého stolce. Během výkonu této své služby jsem mohl učinit zkušenost s církví v tak mnoha odlišných částech celého světa. Své působení jsem začal v Západní Africe, kde evangelium bylo hlášáno a církev byla přítomna přibližně 100 let. Potom jsem byl 6 let v Jižní Americe, kde evangelní poselství zaznívalo a církev byla přítomna asi 500 let. Po tomto období následovalo mé první jmenování v České republice, kde se radostná zvěst evangelia předává a kde je církev přítomná už přes 1000 let. Dále jsem byl poslán do Jordánska, kde se odehrály některé události jak ze Starého, tak i z Nového zákona. Je tam Mojžíšův památník na hoře Nebo, který poskytuje výhled na údolí řeky Jordán až k Jerichu a Jeruzalému. Tishbe, místo, odkud pocházel prorok Eliáš, je také v Jordánsku, stejně jako místo, ze kterého byl vzat do nebe. Dále Betánie v Zajordání, v moderním Jordánsku, kde po určitou dobu působil Jan Křtitel a kam Ježíš čas od času přicházel. V čase, kdy jsem působil v Chile, jsem dostal příležitost navštívit Antarktidu a slavit mši svatou v kapli vybudované chilským námořnictvem. Během let, kdy jsem byl apoštolským nunciem ve Wellingtonu, jsem navštívil katolická společenství a slavil bohoslužby na některých z nejvzdálenějších ostrovů v Tichém oceánu. Vyjádřeno slovy dnešního prvního čtení: mnoho jsem viděl na svých cestách a poznal jsem víc, než mohu říci.

Není mým záměrem, abych vám tady líčil cestopis, ale chci tím přiblížit posel-

ství naší dnešní bohoslužby, kterou slavíme s úmyslem a prosbou za novou evangelizaci.

Ta různá jmenování, která jsem obdržel, odkazují na to, že poselství evangelia se šířilo do různých částí světa a bylo mnoha lidmi přijímáno v odlišných úsecích dějin. Stejně, jako to známe z vlastní zkušenosti, i jednotlivci se setkávají s radostnou zvěstí o Ježíši Kristu v různých fázích svých životů. Někteří se stali věřícími už v dětství, jiné dar víry zastihl v mládí, třeba během studií, a další se k víře dostali až později. Cesta vedoucí k víře je u některých podobná přímé dálnici, jako je ta z Prahy do Brna, na které je teď plno uzavírek, kdežto u jiných jsou na ní zátáčky a překážky, jako jsou horské silničky v Krkonoších nebo na Šumavě, které pak cestu prodlužují, a činí ji náročnější. Někdy se stane, že lidé se zpočátku vydali po cestě víry, která se jevila jako přímá, ale pak se objevily objížďky a odchylky, snad špatné životní zkušenosti, které vyžadovaly neustále obnovované úsilí k návratu na onu původní cestu. To je také způsob, v jakém je pojmána a chápána nová evangelizace, totiž jako návrat na cestu vedoucí k opravdovému životu.

Tento pravý život nacházíme v Ježíšově osobě. Když začínal své veřejné působení, lidé nevěděli, co od něj mají očekávat. Znali ho jako tesaře, syna Marie a Josefa, který pobýval v Kafarnaum, městě na pobřeží Galilejského moře, a který, jak to slyšíme v dnešním úryvku evangelia, přišel do Nazareta, kde vyrostl. Evangelium nám jasně říká, že Ježíš praktikoval svoji víru – šel do synagogy, jak byl zvyklý – předčítal tam text písmo a vysvětloval ho v souladu s řádem bohoslužby. Jako určité pozadí je třeba mít neustále na paměti skutečnost, že lidé očekávali Mesiáše, spasitele, který, podobně jako Mojžíš, lid osvobodí, tentokrát z útlatu Římského impéria, a navrátí mu slávu, kterou prožíval v době, kdy měl své vlastní království a svého krále.

Ježíš ovšem své poslání chápal odlišným způsobem. Přišel, aby přinesl chudým radostnou zvěst, aby vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, aby propustil zdeptané na svobodu a vyhlásil milostivé léto Páně.

S poselstvím radostné zvěsti se obracel k chudým, nikoli však jen k ekonomicky chudým, ale i k těm, kdo v životě dostali malé příležitosti nebo udělali chybná rozhodnutí a potřebovali podporu, aby mohli začít znovu.

Hlásal osvobození zajatcům i těm, kdo byli zotročeni vlastními životními situacemi nebo sobectvím a hříchem i všem, kteří toužili po pomoci, aby dosáhli svobody.

Navracel zrak slepým, těm, kteří nedokázali najít svou vlastní cestu z problémových situací, aby v životě uviděli nové dobré příležitosti, a dalším, aby uznali důstojnost jiných lidí, zvláště těch, kteří byli nějak odlišni.

Přinesl svobodu zdeptaným, spoutaným depresí nebo nemocí či omezeným z jiného důvodu a všem těm, kteří chtěli pomoci, aby byli rozvázáni ze svých vlastních pout a závislostí.

Hlásal milostivé léto Páně, to znamená, že ohlašoval chvíli, kdy lidé poznají svou důstojnost synů a dcer milujícího Boha a budou se snažit prožívat ji tak, jako on je tomu učil.

V duchu toho, co říká čtení z Knihy Sirachovcovy, ten, kdo nezkusil, ví málo,

kdo mnoho cestuje, oplývá zkušeností. V Jižním Súdánu, kde mezi všemi dalšími těžkostmi není elektrina, jsem se naučil umývat a holit ve tmě, jen za použití odrazu světla z obrazovky mého mobilního telefonu.

Skutečností zůstává, že během staletí ti, kdo hlásali evangelium, byli často podrobováni zkoušce a zároveň byli velmi vynalézaví při výkonu svého poslání.

Dnes my stojíme před výzvou zvěstovat evangelium za daných okolností a v kultuře, ve které žijeme a která ne vždy je otevřena pro přijetí poselství. Je proto potřeba velké vynalézavosti, abychom lidi oslovili, pomohli jim a přivedli je k poznání osoby Ježíše Krista.

Svatý Pavel nám pomáhá tím, co řekl společenství věřících v Kolosách, když jim dával praktickou radu, jak měli žít. Nemusím slovo od slova opakovat, co řekl, ale v souhrnu je povzbudil, aby byli soucitní, odpouštěli a snažili se nade všechnu ctnost stavět lásku, která je svorníkem dokonalosti. Tato slova platí i pro nás a jsou důležitým nástrojem pro poslání evangelizace, protože příklad, který dáváme, je zásadním pro naši důvěryhodnost. Lidé si možná nejsou jisti v tom, v co věří, ale velmi snadno dokážou odhalit pokrytectví, které celistvost poselství zcela ničí. Evangelia zdůrazňují naprosto zřetelně, že i Ježíš měl velkou trpělivost se všemi těm, kteří byli označováni za výběrčí daní a hříšníky, a projevoval jim soucit, ale nestrpěl žádné pokrytectví.

Je myslím dobré uzavřít tuto úvahu připomínkou slov dnešní vstupní modlitby: mít Krista stále před očima, naplňovat svůj život upřímnou láskou a být pro celý svět, zvláště pro tuto plzeňskou diecézi, hlasateli a svědky jeho evangelia. Amen.

Třicáté narozeniny salesiánů v Plzni

S vděčností jsme si na začátku září připomněli 30. výročí působení salesiánů v Plzni. Při mši svaté 9. září 1990 v kostele sv. Martina a Prokopa v Plzni-Lobzích se představila za přítomnosti tehdejšího zástupce provinciála P. Benna Beneše první komunita salesiánů, kterou tvořili P. Michal Kaplánek a dva studenti teologie Josef Mendel a Jiří Caha. Z dnešního pohledu stojí za zmínku věk těchto „zakladatelů“: 27, 23 a 22 let.

Využíváme této jubilejní příležitosti k tomu, abychom vás na následujících řádkách pozvali k nám na „čtenářskou prohlídku“.

Čas od času je dobré si připomenout, že areál, ve kterém působíme, na začátku naší přítomnosti zdaleka takto nevypadal. Generální rekonstrukce a přístavby kostela, přilehlé budovy střediska i hřiště, které většinou proběhly postupně v letech 1990–2003, vytvořily příjemné prostředí pro náš život i činnost. Je za tím veliký kus práce a velkorysost mnoha lidí. Na to nesmíme zapomenout.

Jen díky tomu se může i dnes rozvíjet činnost Salesiánského střediska mládeže a farnosti. Ve Středisku připravujeme v současné době několik programů. Mezi ty pedagogické patří otevřený klub Balón, do kterého přichází 3x týdně děti mladší 15 let, které nemají zájem o pravidelné aktivity. Nabízíme také zájmové kroužky, které zaměřujeme na ty děti, které sice chtějí systematicky rozvíjet své zájmy, ale většinou ne na úrovni sportovních klubů, uměleckých škol apod. Pro děti, které mají problémy s přípravou do školy, je pak určeno bezplatné doučování. To vše se děje formou střediska volného času.

Zaměřujeme se také na rodiny v obtížných situacích v rámci centra pomoci Střecha. Patříme mezi poskytovatele sociální služby Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi a věnujeme se také doprovázení pěstounských rodin. Mezi sociální službu patří i nízkoprahový klub Vrtule, který již více než 4 roky sídlí mimo budovu našeho střediska v nedaleké čtvrti Petrohrad. To je proto, aby byl lépe dosažitelný pro převážně romskou mládež, která z velké části pochází právě z této části města.

Ve farní pastoraci dáváme předností důraz na práci s dětmi, mladými lidmi a rodinami. Každou neděli je v rámci mše svaté připraveno tzv. slovíčko pro menší děti. Probíhá ve farním sále paralelně s bohoslužbou slova. Hledáme také nové příležitosti pro katechezi školních dětí, podporujeme aktivity mládeže. A snažíme se, aby ani ostatní generace nebyly zanedbány. Nedělní bohoslužby navštěvuje zhruba 300 lidí.

Od budov přes programy se dostáváme k tomu nejdůležitějšímu, a to jsou samotní lidé. Za celým dílem stojí komunita salesiánů, která je v současné době

šestičlenná (4 kněží, 1 bratr, 1 student na dvouleté praxi). Poslání ale sdílíme s celou řadou dalších lidí, mezi něž patří zhruba 20 laických zaměstnanců střediska včetně jeho ředitele a celá řada dalších lidí, kteří se do činnosti zapojují nad rámec svého běžného zaměstnání nebo studia. Tito externisté vedou kroužky, doučování, podílí se na chodu klubu Balón, na letních táborech, jednorázových akcích apod. Je jich aktuálně zapojeno v přímé práci a technické podpoře kolem 70.

Jako salesiáni na celém světě se hlásíme k odkazu sv. Jana Boska (1815–1888) a vycházíme ze základního salesiánského poslání: „Být znamením Boží lásky k mladým, zvláště nejchudším.“ Chceme pomoci mladým lidem, aby se dobře připravili na život v dospělosti. Proto mezi sebou vytváříme takové prostředí, kde mohou mladí lidé zakusit:

domov – místo, kde se každý cítí přijatý a také přijímá ostatní kolem sebe,

škola – kde má každý příležitost růst a připravovat se na to, jak dobře zvládnout svůj život,

farnost – kde je možné zakusit Boží dobrotu,

hřiště – místo, kde se přátelé potkávají a žijí v radosti.

Samotní mladí lidé také vtiskují tvář celé naší činnosti. Vytváříme prostor, kde mohou být sami aktivní nebo se spolupodílet na našem poslání.

Jsmo vděční mnoha dalším lidem, kteří nás podporují ať v našem okolí, nebo kdekoli po celé republice. Bez podpory modlitebni ani finanční bychom toho jistě tolik nabízet nemohli.

Pokud chcete nahlédnout pod pokličku ještě o něco více, můžeme vám doporučit naše webové stránky www.sdbplzen.cz, kde si můžete projít panely naší nové výstavy 30 let s Vámi! Kromě toho tam najdete i řadu dalších informací.

P. Marek Sklenář, SDB

ředitel komunity salesiánů

Rozhovor s Petrem Janem Vinšem o Červené středě

Ve středu 25. listopadu 2020 se u nás již potřetí uskuteční mezinárodní iniciativa Červená středa (#RedWednesday), jejímž smyslem je připomenout si všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro svou víru. Akce se v tentýž den koná v několika zemích světa. Proč je důležité připomínat si pronásledované pro víru a jaká je historie Červené středy? Na tyto otázky jsme se ptali **Petra Jana Vinše**, generálního sekretáře Ekumenické rady církví v ČR:

Proč je důležité pamatovat i na ty, kdo nejsou křesťany nebo žijí na druhém konci světa?

Pokud bychom se o lidská práva zajímali jenom tehdy, když by se to týkalo nás a našich blízkých, nebyla by to žádná lidská práva, ale prostě jenom náš vlastní zájem. Svoboda lidského svědomí přijmout náboženskou víru nebo své vyznání změnit je univerzální, netýká se jenom jedné konkrétní náboženské tradice – a tak to musíme i vnímat. Sice se říká, že bližší košile než kabát, a tak jsou mnoha křesťanům zcela přirozeně bližší jejich pronásledovaní bratři a sestry než třeba příslušníci jiného náboženství, ale omezovat tím svou solidaritu s pronásledovanými pro víru by bylo velmi hrubou chybou. Konečně je to právě obecná svoboda vyznání, která chrání – nebo by měla chránit – křesťany v zemích, kde jsou menšinou. A konečně – budování vědomí, že svoboda vyznání je důležitá, nás také zodolňuje proti všem, kdo by i zde u nás chtěli třeba i tu naši svobodu ohrožovat. S tím konečně máme zkušenost poměrně nedávnou.

Jednou z aktivit upozorňujících na pronásledování pro víru je Červená středa. Můžete nám přiblížit historii této akce?

Celosvětově vznikla Červená středa jako akce s podtitulem Společně za víru a svobodu na Britských ostrovech. Stojí za ní od počátku organizace Aid to the Church in Need, se kterou spolupracujeme i na české podobě akce. Tato česká podoba vznikla před dvěma lety společným úsilím Ekumenické rady církví, České biskupské konference a Federace židovských obcí. Tato široká spolupráce při organizaci je naším českým specifíkem a jsme za ni velmi rádi. Od počátku se v ČR k akci spontánně přidávají také různé farnosti, sbory, obce, společenství, které nasvěcují své kostely, nebo jiné místní dominanty, na červeno a organizují v tento den program na podporu pronásledovaných pro víru. Vznikla tak vlastně nová a důležitá tradice.

Můžete nám za Ekumenickou radu církví říci svoji zkušenost týkající se náboženského pronásledování v ČR nebo ve světě v současné době? Ve které zemi je to nejhorší a co se tam děje?

V naší zemi jsme z hlediska náboženské svobody posledních třicet let poměrně v klidu. Občas se sice i na politické rovině rozhcoávají klasické proticírkevní stereotypy, ale do otevřeného pronásledování to má našťásti ještě daleko. Cílem útoků různých extrémistických jednotlivců se u nás z náboženských důvodů bohužel stále stávají Židé a židovské památky, zaznamenány byly i útoky na mešity a osoby muslimského vyznání. Ve světě je situace bohužel většinou horší. Nejčastěji se věřící stávají obětí pronásledování buď ze strany totalitních režimů – tady je třeba zmínit například Čínu nebo Severní Koreu – nebo ze strany netolerantních náboženských fanatiků, kdy asi nejhůř na tom jsou oblasti na Blízkém východě a v Africe zasažené takzvaným Islámským státem a jeho nástupnickými organizacemi.

Máte informace, že se do Červené středy zapojují i jiné církve ve světě?

Na mnoha místech ve světě je Červená středa primárně katolická akce – souvisí to s tím, že Aid to the Church in Need, která za touto akcí ve světě často stojí, je papežská nadace. Samozřejmě, že se na různých místech zapojují i ostatní církve – například anglikánská v Anglii – ale šíře ekumenické spolupráce, jakou máme v případě Červené středy v ČR, je skutečně něco unikátního. Stejně tak je pro nás (podobně jako jinde ve světě) důležité, aby se k akci přidávaly třeba i státní a kulturní organizace. Pro ty je nejsnazším způsobem vyjádření solidarity nasvícení jejich objektů červenou barvou – podle toho nakonec i Červená středa dostala své jméno.

Na co se mohou účastníci Červené středy letos těšit a jakým způsobem se do akce letos zapojuje ERC?

Mateřská akce v Praze, organizovaná ERC, ČBK a FŽO, nabídne již tradiční program – mezinárodní konferenci o náboženské svobodě v Karolinu, která se koná ve spolupráci s IKDP a jejímž iniciátorem je Pavel Svoboda, ve velké aule Karolina potom židovsko-křesťanskou modlitbu a následně veřejný průvod s červenými svícemi kolem tří sakrálních objektů nasvícených červenou barvou – katolického kostela svatého Havla, husitského kostela svatého Mikuláše a Staronové synagogy. Program se ale neomezuje jenom na Prahu – na mnoha místech lokální organizátoři – jak z katolické církve, tak z církví ERC – připravují vlastní akce k zvýšení povědomí o náboženské svobodě a pronásledování pro víru. K tomu se konečně můžete přidat i vy, bližší informace najdete na www.cervenastreda.cz.

Jakou máte odezvu ze strany státní správy či vůbec společnosti? Vnímáte nějakou podporu této akce?

Velmi pozitivní. Jsme velmi rádi, že se už od loňského roku na akci podle svých možností podílí i Ministerstvo zahraničních věcí – je to pro nás důležitým znamením, že otázka pronásledování věřících ve světě není lhostejná ani našemu státu. Stejně tak se na radě míst přidávají i různé kulturní instituce, samosprávy,

školy a podobně. Máme velkou radost, když pak vidíme fotografie nasvícených divadel, radnic, ministerstev nebo třeba Petřínské rozhledny. Široká podpora (a doufejme, že bude čím dál širší) i ze strany nenáboženských institucí je dobrým znamením, že svoboda vyznání leží a měla by ležet na srdci skutečně každému.

Již nyní můžeme říct, že Červená středa je úspěšný projekt i zde v ČR, navíc je ekumenicky rozkročená, zapojují se do ní katolíci, protestanti a židé. Jak jste spokojený se spoluprací v rámci této aktivity?

Spolu s generálním sekretářem ČBK Stanislavem Příbylem a tajemníkem Federace židovských obcí Tomášem Krausem jsme u Červené středy od jejího vzniku v ČR. Myslím si, že by nebylo možné vytvořit takovýto projekt bez úzké vzájemné spolupráce, která se opírá i o osobní přátelství. V tomto má pro mě Červená středa jednoznačně i osobní rozměr. A je to tak správně – konečně právě na těch věcech, které nás spojují, se můžeme setkávat napříč různými hranicemi a nacházet společnou řeč.

Jak se zapojit?

Zveme farnosti, společenství a všechny lidi dobré vůle k zapojení do akce Červená středa - #Red Wednesday!

Můžete: uspořádat společnou modlitbu či liturgii za pronásledované; zorganizovat setkání na vhodném místě ve vaší obci; přečíst texty informující o tomto tématu, ad.; zapálit svíčky při setkání či v průvodu; nasvítit červeným světlem kostel, významnou budovu ve vaší obci, sloup, sochu, ad.

Napište nám o akci, kterou chystáte, přes formulář na www.cervenastreda.cz, kde také najdete podrobnou informační brožuru s tipy a podněty ke stažení.

(zdroj: tiskové středisko ČBK)

(c) Lucie Horníková

Co se chystá

Zveřejňujeme přehled plánovaných akcí na měsíc říjen. V případě zhoršující se epidemiologické situace mohou být některé akce zrušeny. Děkujeme za pochopení.

Misionáři obláti upozorňují, že **se změnilo místo konání tzv. Sobotní školy**. Pokud to epidemiologická situace dovolí, všechna setkání z plánovaného cyklu budou probíhat na faře v Dolní Bělé. Vzhledem k hygienické situaci **se mění také místo slavení bohoslužeb pro rodiny s dětmi**. Termíny bohoslužeb (11. října, 22. listopadu, 20. prosince ad. od 11:00) zůstávají, aktuální místo konání najdete vždy na webu farností www.omifarnostizapad.cz. Děkujeme za pochopení.

ŘÍJEN

Do konce října můžete v kostele sv. Mikuláše a Alžběty v Chebu navštívit výstavu **Sucho a voda. Jak to vidí děti**.

Pokračují také **prohlídky barokní Lorety**, a to v rámci prohlídek zámku **v Boru u Tachova** každý pátek a sobotu v 10:00, v 13:00 a v 15:00 až do konce října. Barokní Loreta je vzácnou stavbou západních Čech. Prošla nákladnou rekonstrukcí díky úsilí zdejšího dlouholetého faráře P. Vladimíra Borna a za vydatné pomoci dobrodinců z českých i německých farností.

1. října od 20:00: Chvály s bratry františkány, Plzeň

Zveme vás na večer chval, který proběhne na adrese Komenského 21 v Plzni.

2.–4. října: Kreativní víkend pro matku a dceru, Těnovice

Centrum pro rodinu pořádá na faře v Těnovicích setkání pro matky a jejich dcery. Kontakt: konarikova@bip.cz

4. října od 10:00: Mše svatá s požehnáním domácím mazlíčkům, Tachov

Mše svatá bude sloužena ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie.

4. října od 14:00: Poutní bohoslužba ke cti Panny Marie Růžencové, Křenice

5. října od 17:00: Mariánské večeřadlo, Švihov

Zveme vás 5. října a pak každé první pondělí v měsíci do kostela sv. Václava ve Švihově. Program: adorace s růžencem, četba z Modré knihy, mše svatá, zasvěcení Panně Marii, mariánská hymna.

5. října od 19:00: Plzeňský varhanní festival: Karel Martínek, Plzeň

Ars Christiana a Biskupství plzeňské zvou posluchače do kostela Nanebevzetí Panny Marie v Plzni. Zazní: Johann Sebastian Bach, Eugene Gigout, Felix Mendelssohn-Bartholdy, Petr Eben, Louis Vierne a vlastní improvizace. Součástí festivalu bude také výstava dokumentující nově zrekonstruované varhany plzeňské diecéze.

5. října od 19:30: Mezinárodní hudební festival Plzeňský podzim: Noční optika, Plzeň

Noční optika je instrumentální kvintet složený z muzikantů, jejichž výchozím polem je zčásti jazz, zčásti hudba klasická. Koncert proběhne ve výstavní síni Masných krámů. Předprodej vstupenek na www.goout.cz.

7. října od 19:00: Zahajovací studentská mše Veni Sancte, Plzeň

V kostele Nanebevzetí Panny Marie proběhne jako tradičně slavnostní mše svatá celebrowaná generálním vikářem P. Jakubem Holíkem k zahájení akademického roku. Na tuto slavnost jsou zváni všichni studenti, zástupci akademické obce i ti, kteří s námi chtějí tento začátek společně prožít. Následující setkání vysokoškoláků na místní faře od 20:00 je pak již určeno pouze vysokoškolákům a pozvaným.

8. října od 16:00: Mše svatá v Meditační zahradě, Plzeň

Zveme vás na mši svatou do kaple sv. Maxmiliána Kolbe. Meditační zahrada se nachází v Plzni-Doudlevcích. Nejbližší zastávka MHD je Tyršův most, odtud je cesta značená.

10. října od 10:00: Setkání sborů plzeňské diecéze, Klatovy

Zveme vás tentokrát do kostela Narození Panny Marie v Klatovech na již tradiční setkání chrámových sborů naší diecéze. Program: 10:00 mše svatá; 11:00 zkouška společných skladeb; 12:00 oběd; 14:00 vystoupení sborů; 16:00 společný koncert; 16:30 závěr.

11. října od 11:00: Eucharistie pro rodiny s dětmi

Misionáři obláti zvou k eucharistii malé i velké ze širokého okolí. Prostor i způsob liturgického slavení bude přizpůsoben rodinám s dětmi, ale srdečně jsou zváni také dědečkové a babičky, kterým nevadí trochu hlučnější a živější prožití nedělní mše svaté. Místo konání bude upřesněno na webu www.omifarnostizapad.cz i v kalendáři akcí na webu plzeňské diecéze (www.bip.cz).

12. října od 19:30: Mezinárodní hudební festival Plzeňský podzim: Písnový recitál Jany Hrochové, Plzeň

Písnový recitál mezzosopranistky a sólistky Opery Národního divadla v Brně Jany Hrochové se zaměří na českou hudbu autorů Bohuslava Martinů, Leoše Janáčka a Antonína Dvořáka. Klavírní doprovod Martin Hroch. Konce se bude konat ve Staré synagoze v Plzni. Předprodej vstupenek na www.goout.cz.

17. října od 9:30: Setkání pastoračních asistentů, akolytů, lektorů a dalších služebníků ve farnostech, Plzeň

Setkání proběhne na Biskupství plzeňském (nám. Republiky 35) od 9:30 do 15:30 hodin. Téma: Farnost a diakonie; přednášet bude Karel Šimr, farář ČCE v Chrástu. Přihlašujte se nejpozději do 12. října na adrese pastoracni@bip.cz.

17. října od 10:00: Setkání u příležitosti 130 let od založení nového hřbitova, Nýrsko

Mše svatá za občany minulé, současné i budoucí bude sloužena v 10:00 v kostele sv. Tomáše. V 11:30 bude následovat modlitba u kříže, v poledne návrat na faru, kde si lze prohlédnout výstavu o historii kostela. Pořádá Národopisný spolek Nýrsko.

17. října od 18:00: Benefiční koncert duchovní varhanní hudby, Bečov nad Teplou

Zveme vás na varhanní koncert Ing. Gabriely Foltýnové z děl světových barokních i romantických mistrů. Koncert pro záchranu historických varhan Christopha Müllera se uskuteční ve farním kostele sv. Jiří.

18. října od 15:00: Ukončení návštěvní sezóny v Meditační zahradě, Plzeň

U příležitosti ukončení letošní návštěvní sezóny zahrají od 15:00 bratři Jan a Jiří Váně.

20. října od 19:30: Večer chval, Plzeň

Zveme vás na večer chval, který proběhne v kostele sv. Jana Nepomuckého na Chodském náměstí v Plzni. Večery chval se konají každé třetí úterý v měsíci (kromě letních prázdnin).

28. října bude Meditační zahrada otevřena od 10:00 do 16:00. V rámci oslav výročí založení republiky bude symbolické vstupné 28 Kč, děti do 140 cm zdarma.

29. října od 16:00: Mše svatá v Meditační zahradě, Plzeň

Zveme vás na mši svatou do kaple sv. Maxmiliána Kolbe. Meditační zahrada se nachází v Plzni-Doudlevcích. Nejbližší zastávka MHD je Tyršův most, odtud je cesta značená.

30. října od 8:00 do 20:00: Celodenní adorace, Plzeň

Farnost Plzeň-Bory vás zve na celodenní adoraci, která se bude konat v kostele sv. Jana Nepomuckého na Chodském náměstí v Plzni. Od 18:00 bude sloužena mše svatá.

Pastorační centrum

Evangelium na každý den 2021

Brožuru s evangeliem na každý den a krátkým zamyšlením od P. Angela Scarana Th.D. vydaly Paulínky a je v běžném prodeji za 109 Kč, na biskupství je možno ji objednat (pastoracni@bip.cz) či zakoupit na vrátnici za 70 Kč.

Setkání pastoračních asistentů, akolytů, lektorů a dalších služebníků ve farnostech se uskuteční **17. října** na Biskupství plzeňském (nám. Republiky 35) od 9:30 do 15:30 hodin. Program: Farnost a diakonie, přednášet bude Karel Šimr, farář ČCE v Chrástu. Přihlášky do 12. října na pastoracni@bip.cz.

Kurz pro nové lektory, akolyty a mimořádné rozdavatele eucharistie

Kurz o třech setkáních bude začít v sobotu 21. listopadu, další setkání 12. prosince a 23. ledna 2021. Přihlašování prostřednictvím místního faráře.

Z charitního života v západních Čechách

Diecézní charita Plzeň děkuje za 50 000 Kč z benefiční dražby požehnaného piva.

Požehnaná várka piva Pilsner Urquell, která měla být tradičně doručena před Velikonocemi papeži do Vatikánu, nemohla být letos z důvodu mimořádných opatření Svatému otci předána. Pivovar ji tedy věnoval Biskupství plzeňskému, které se ji rozhodlo vydražit. Výsledná částka 100 000 Kč byla plzeňským biskupem Mons. Tomášem Holubem rozdělena na rovné poloviny a darována papeži Františkovi a Diecézní charitě Plzeň.

Předání šeku se uskutečnilo na diecézní pouti v Teplé. Z důvodu zdravotní indispozice ředitele Diecézní charity Plzeň převzala šek z rukou apoštolského nuncia

Charlese Daniela Balva koordinátorka sociálních služeb DCHP Tereza Landová. Dar využije Charita na snižování finančního deficitu v provozu Domova pro seniory Bor. „Děkujeme a jsme vděční. Bohu díky za vás a za tuto pomoc“, vzkazuje ředitel Diecézní charity Plzeň Jiří Lodr.

Opatření v některých charitních službách.

V souvislosti s nepříznivou epidemiologickou situací zavedly některé charitní služby odpovídající hygienická opatření, aby ochránily své klienty z ohrožených skupin obyvatelstva. Návštěvy v době uzávěrky tohoto čísla zpravodaje (15. 9. 2020) nepřijímá například Domov pro seniory sv. Jiří, pravidla pro návštěvy upravil i Domov sv. Aloise, oba náleží Městské charitě Plzeň. Uzavřen návštěvám je také Domov sv. Alžběty patřící Diecézní charitě Plzeň. Protože se situace může dále dynamicky vyvíjet, doporučujeme před návštěvou zařízení sledovat weby charit, které sociální služby zajišťují, případně kontaktovat vedoucího služby nebo příslušného sociálního pracovníka. Od 1. září platí povinnost mít zakryté dýchací cesty v zařízeních sociálních i zdravotních služeb.

Petr Šimek, PR DCHP

V říjnu obvykle bývala naše rubrika plná pozvánek na nejrůznější akce charity. V současné době, kdy se situace rychle mění v důsledku epidemiologických opatření, bychom vás chtěli upozornit, že mnoho avizovaných akcí muselo být úplně zrušeno, např. rehabilitační pobyt v Třemošné, některé proběhnou bez účasti veřejnosti, např. posvícení v Domově sv. Jiří v Doubravce. Pokud uvažujete 19. 10. o účasti na mši sv. v Hospicu sv. Lazara a setkání s křesťanskými lékaři a zdravotníky, doporučujeme ověřit podmínky, za kterých to bude možné. Návštěvy v charitních zařízeních jsou regulované anebo omezené podle aktualizovaných pravidel, vztahujících se konkrétně k těmto domovům.

Doufáme, že zástupnou modlitbou a rozumným přístupem, o což Vás moc prosíme, se podaří na všech našich střediscích zachovat poskytovaný standard služeb. **Anna Srbová, Městská charita Plzeň**

Diecézní pouť v Teplé

Diecézní pouť

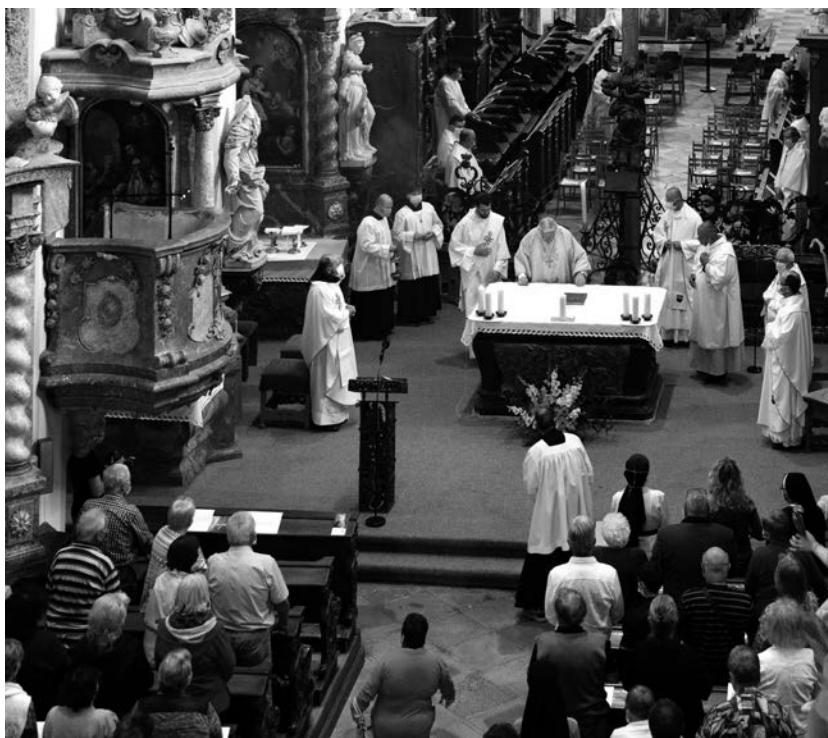

Diecézní pout'

Diecézní pout'

Diecézní pout'

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)
 FB: DCM Plzeň; web: dcm.krestan.org; Instagram: dcm_plzen; YouTube: DCM Plzeň.
 Kontakt: dcm@bip.cz.

Proběhlo...

Creative

Letos proběhl druhý ročník tvůrčího minifestivalu „Creative“ pro mladé (15–29 let) ve dnech 14.–16. srpna na statku Ferienhof Wiese v Příchovicích u Přeštic. Akce vznikla na základě myšlenky oslavovat Boha Stvořitele a zároveň se připojovat k jeho tvůrčímu Duchu využíváním vlastních talentů a hříven – především v rámci nabízených workshopů.

Účastníci se mohli zapojit do těchto workshopů: hudební session s Martinem Vanáčem, tvorba vlastní knihy s Terkou Metelkovou, swingové taneční lekce Andrey Lněničkové.

Z doprovodného minifestivalového programu si mohli účastníci zatančit na hudbu v podání kapely Funky Monx, zamyslet se nad texty kapely On Fire či u inscenace Malý princ v podání Víti Marčíka mladšího nebo u inscenace Věřím a nenávidím Kláry Cibulové a kol.

Celkem se na akci protočilo kolem 90 lidí, workshopů se zúčastnila asi polovina z nich. Koncertní večer byl otevřen i širší veřejnosti. Těšíme se na příští ročník.

Jak se akce líbila účastníkům?

„Byla to bomba! Moc jsem si to užila, poznala jsem nové lidi. Prostředí je tu moc krásné. Potěšilo mě, jak nás přijala rodina, která se o toto místo stará. Těším se na příští rok! Děkuji.“

„Svůj první Creative, ještě v roli moderátorky, jsem si velice užila. Přijde mi to jako skvělý nápad a doufám, že se za rok opět uvidíme.“

„Woow, jela jsem sem s velkým očekáváním a splnilo se to na 100 %, opravdu to bylo fantasticky! Moc se těším na příští rok a doufám, že to bude stejně bezva!“

Ministrantský tábor

„Krušnohorské město Horní Blatná je pro mnohé z diecézních ministrantů nejen symbolem rychle se krátících prázdnin, ale především místem, kde již šestým rokem probíhá poslední prázdninový týden diecézní ministrantský tábor.

Letošní ročník se nesl v duchu starozákonního příběhu o královně Ester, se kterým se účastníci měli možnost blíže seznámit v rámci různých tematických her a biblických vyprávění. Nechybělo ani krátké divadelní představení, které jsme s týmem po nocích připravovali. Jeho premiéra byla dobrodružná a nepředvídatelná na obou stranách opony. K nedílným součastem tábora samozřejmě patří návky liturgie a ministrantské katecheze, o letošní zpestření programu se postaralo například lanové centrum Plešivec. I přes počáteční pochybnosti, zda mladí účastníci lanovou dráhu bezpečně zdolají, se nakonec ukázalo, že mnohem větší problémy s překonáním překážek budeme mít my starší. Pomyslnou zkouškou týdne se stala páteční návštěva plzeňského biskupa Tomáše Holuba, během které ministranti předvedli nejen perfektní připravenost liturgie při slavení mše svaté, ale také obsáhlé znalosti ze starozákonní knihy. Z pohledu animátorského týmu považujeme tábor za vydařený a doufáme, že zasazená zrnka v srdcích mladých ministrantů vynesou v jejich životě stonásobný užitek.“ **Jan K.**

„Jela jsem na tábor s docela skeptickým pohledem i z důvodu toho, že jsem na takovou akci jela poprvé – a hned jako animátorka. Nakonec to byla ta nejlepší akce z celých prázdnin a moc jsme si ji užila. Ač to bylo dost náročné, tak parta skvělých animátorů, kuchařek a super přípravného týmu tomu dodala to pravé kouzlo. Doufám, že pokud pojedou příští rok, tak to bude znovu takhle skvělé a že se zase uvidím se všemi, co tam byli.“ **Kačka**

Voda s Horou

„První víkend v září VŠ klub Hora uspořádal akci na vodě, kterou jsem si nemohla nechat ujít! V pátek večer jsme se setkali v počtu 11 lidí v kempu Na Pískárně a povídali si kolem ohně. V pozdějších ranních hodinách jsme nasedli do kánoí a nechali se pomalu unášet proudem Vltavy. Voda byla překvapivě teplá, ale hlavně opravdu mokrá (obzvlášť když se vám, jako mně, povede – hned na začátku – dvakrát se cvaknout)! Poobědvali jsme v Českém Krumlově a k večeru dojeli příjemně unaveni do Zlaté Koruny, kde nás čekala soukromá prohlídka kláštera. V neděli ráno po mši svaté jsme odhodlaně nasedli do lodí a vydali se směr kemp Boršov nad Vltavou. Díky moc za možnost si po mnoha letech splnit sen a na dva dny se stát „vodákem!“ **Sára**

Diecézní pout' v Teplé: program pro mladé

Program pro mládež 12–29 let v rámci diecézní pouti v Teplé letos proběhl s několika významnými změnami. Především s všudypřítomnými rouškami, ale také ve skupinkách, které měly zajistit, že se spolu seznámí mladí z různých koutů naší diecéze. Pátek jsme zahájili večerem chval v kostele se studentskou kapelou Krpál, v sobotu jsme si vyslechli katechezi salesiána Marka Sklenáře a jáhna Elvy Frouze, poté následovala reflexe katechezí ve skupinkách. Odpoledne jsme se v týmech zúčastnili venkovní hry, jejíž zakončení nás zavedlo do klášterního sklepení, kde účastníci na konci cesty tmou u zapálené svíce obdrželi citáty s mottem „Já jsem světlo světa, nebojte se!“ Po hře následovala mše svatá, kterou jsme měli tentokrát oddělenou od ostatních poutníků v místní konventní kapli. Po ní následoval program pouze pro účastníky 19+ jako odměna a zároveň čas, kdy měli možnost se stmelovat i mezi sebou, protože do té doby byli

velmi aktivně zapojeni do organizace celého programu. V tomto čase jsme si prohlédli zákoutí kláštera, která jsme dosud – byť tam někteří jezdí už po mnoho let – neviděli, a „poměli se“ u grilování za rybníkem. V neděli už následoval pouze úklid celého areálu a odjezd domů. Na programu pro mladé se nás letos sešlo kolem osmdesáti; koronavirová krize se bohužel projevila – oproti minulým letům – i na počtech účastníků. Všem moc děkujeme za trpělivost a pomoc s organizací celé akce.

„Díky za krásné přijetí, že jsem se mohl stát na chvíli součástí vašeho společenství; super atmosféra. Ještě jednou Díky moc!“

„Týmová hra byla super. Doufám, že příští rok to bude bez roušek. ☺“

„Bylo to fantastický, děkuju moc za super víkend.“

Chystáme...

Vzhledem k současné – často se měnící – situaci si vyhrazujeme nárok na změny v programu či celkové zrušení akcí. Informace budeme udržovat aktuální na našem webu a sociálních sítích.

Veni Sancte Ve středu **7. října** proběhne **od 19:00** v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici jako tradičně slavnostní mše celebrowaná generálním vikářem, P. Jakubem Holíkem, k zahájení nového akademického roku. Na tuto slavnost jsou zváni všichni studenti, zástupci akademické obce i ti, kteří s námi chtějí tento začátek společně prožít. Následující setkání vysokoškoláků na místní faře od 20:00 je pak již určeno pouze vysokoškolákům a pozvaným.

Get on! Seznamovací víkend s VŠ klubem Hora pod názvem „Get on!“ je naplánovaný na **23.–25. října**. Čeká nás společný čas, ve kterém se blíže poznáme při různých aktivitách, modlitbě, společném jídle, výletu a další zábavě. Těšíme se na vás. Více informací časem na FB: Vysokoškolské společenství Hora v Plzni.

Let's Dance Ani letos si nenechte ujít ples pro mládež (15+) naší diecéze! Tentokrát to roztančíme v sobotu **14. listopadu** od 19:00 poprvé v Saloonu Roudná (Na Roudné 17, Plzeň). Letošní ročník bude inspirován westernem. Těšit se můžete na kapelu Memento, bohaté občerstvení, překvapivý program i soutěž o ceny. Oblečení ve stylu westernu vítáno. Vstupenky za 150 Kč v prodeji od 1. října. Více info a vstupenky na FB DCM Plzeň nebo na **let-s-dance-2020.webnode.cz**.

Kurz pro vysokoškoláky Víš o svých talentech a chceš je někde využít? Nevíš o nich, ale víš, že chceš něco dělat? Přemýšlíš o dobrovolnictví, vedení společenství, organizování či jen aktivnějším zapojení se do dění?

Kurz, určený zájemcům ve věku 18–29 let, je koncipován jako několik večerů, které tvoří jeden celek. Kurz proběhne v prostorách DCM (Diecézní centrum mládeže, Františkánská 11, Plzeň) během sedmi čtvrtetních večerů (18:00–21:00) v těchto termínech: 22. 10., 29. 10., 5. 11., 12. 11., 19. 11., 26. 11., 3. 12. Doporučený příspěvek za kurz činí 700 Kč. Je nutné se předem přihlásit. Přihlášování bude otevřeno od začátku října na **dcm.krestan.org**.

Kostely a kaple Nejsvětější Trojice ve vikariátu Plzeň–sever 3

Po třetí se vydáváme do vikariátu Plzeň sever seznámit se se svatostánky zasvěcenými Nejsvětější Trojici. Začneme na severu vikariátu v obci **Otěvěky**, které se nalézají poblíž Jesenice. Na úpravné návsi stojí jednolodní kostel s věží v průčelí a půlkruhově uzavřeným presbytářem. Jedná se o velmi pozdně barokní kapli z roku 1781, která byla rozšířena o novou větší loď a věž v letech 1805 až 1807. V přízemí věže je vstupní portál, který nepochybně patřil původní kapli a nekoresponduje s letopočtem nad ním – 1805. Kostel je zastřešen mansardovou střechou s novou krytinou. Vnitřek je plochostropý, má patrovou emporu a zničené vybavení. Nicméně se honosí opravenou fasádou.

Nedaleko Žihle se nachází malá obec **Hluboká**. Velmi jednoduchá kaple je postavena na čtvercovém půdorysu se sedlovou střechou a trojúhelníkovým štítem, není ale přímo ve vsi, ale na jejím severním okraji, již v lese za posledním domem. Uvnitř se nachází kamenné sousoší Nejsvětější Trojice ve vyobrazení tzv. Trůnu milosti. Bůh Otec přijímá do náruče svého ukřižovaného Syna a předává ho lidem za doprovodu holubice, jako symbolu Ducha Svatého. V kapli se ještě nachází památník padlých v 1. světové válce. Na jižní straně obce je instalovaná křížová cesta podél polní cesty ve velmi prostém provedení nízkých sloupků s číslicemi zastavení.

Ves **Zhořec** se nachází západně od Manětína. Na svažité návsi se nachází kaple, postavená v roce 1907 na místě starší stavby, připomínané v roce 1851. Je to obdélná stavba s valbovou střechou a šestibokou sanktusovou věžičkou na hřebeni. Kaple byla nedávno opravená.

Poměrně výstavná kaple stojí od roku 1897 v obci **Radějovice** nedaleko Heřmanovy Hutě, kdy byla postavena stavitelem Janem Alexem Hackerem ze Stříbra. Zadavatelem byla obec Radějovice, zastoupená rychtářem Vítem Deinerem. Kaple je obdélná, v čele s věží a polokruhovou apsidou. Je postavena v novorománském slohu s dobře provedenými architektonickými detaily. Na štíhlé věži visí zvonek z roku 1787, který je zřejmě svědkem starší stavby. Byl ulit v plzeňské dílně Petra Rudolfa Pernera. Vnitřek je ale zbaven svého vybavení, nic se nezachovalo.

O kapli vysídlené a zničené vesnice **Račín** u Nečtin jsem si myslel, že už neexistuje. Znal jsem fotografii její zříceniny z 90. let. Namátkou jsem si ověřoval na internetu, jak dopadla, a zjistil jsem, že je dostavěná a opravená. Bylo to pro mě překvapení. Kaple leží v dost osamělém místě, do nejbližšího Břeží je to pěšky 3,5 km. Díky městu Nečtinu tak došlo ke vzkříšení zapomenuté stavby. Půdorys

stavby je téměř čtvercový se sedlovou střechou, na níž je cibulová sanktusová věžička. Průčelí je poměrně bohatě formované, vedle mírně zapadlého vstupu jsou dvě niky. Ještě v 50. letech se nacházel v kapli málo čitelný obraz, na němž bylo německy napsáno: „zřízeno obcí Račín v roce 1849“. Asi je to správné datum stavby, protože na Státním katastru z 30. let 19. století je kaplička mnohem menší. Formy stavby jsou však pozdně barokní.

Jan Soukup

Otěvěky

Hluboká

Zhořec

Radějovice

Račín

karmelitánské nakladatelství informuje

KNA

Někteří sledujete současný dobrodružný příběh Karmelitánského knihkupectví v Solní. Již víc než 2 měsíce trvá rekonstrukce ulice, která připomíná spíš frontu než důležitou městskou komunikaci. V těchto hlučných a prašných podmínkách má celou dobu naše knihkupectví otevřeno a byli jste to právě Vy, milí zákazníci, přátelé, věřící, kněží, kteří jste se mnohdy probíjeli rozbitým terénem, abyste nakoupili a tak významně podpořili chod obchodu. S vděčností Bohu a s poděkováním každému z vás vstupujeme do dalšího měsíce, aniž bychom museli bojovat o přežití. Bůh se stará o každou naši potřebu, Jeho nesmírnou péči a lásku vnímám ze všech stran a děkuji za to, že i Vy jste Jeho prostředníky, právě v této době. Díky Bohu. Majka Lachmanová

Otvírací doba v Karmelitánském knihkupectví v říjnu 2020:

Po–st–čt od 9:00 do 17:00; út a pá od 8:00 do 16:00 hod.

Na obchod byla přijata brigádnice, mladá slečna. Děkujeme všem za vlídnou a trpělivou spolupráci při nákupu a těšíme se na Vás.

Knížní novinky

Kalendáře 2021 jsou skladem, můžete nakupovat v obchodě, objednávat na plzen@kna.cz, nebo na t. č. 602 506 287.

Selfička od Marka Orko Váchy „Dříve si lidé psali deníky, aby pomohli paměti a zachytili pomíjivé okamžiky. Dnes si mladí fotí selfička, aby, snad, zachytili důležité momenty života. Naučil jsem se selfička nikoli fotografovat, ale psát. Chci teď spíše ustoupit do pozadí a nechat čtenářovu fantazii pracovat, chci ukázat jen náčrtky. Dělán si velkou nadějí, že ty okamžiky, které jsou čímsi výjimečné, čtenář v té či oné podobě zažil taky, a že snad v něm mohou něco rozeznat, jako rozeznaly ve mně.“ Autor o své knize.

Sedlák proti Hitlerovi Kniha podává barvitý životní příběh rakouského sedláka, který odmítl obsazení své země nacisty a následně i službu v nacistické armádě. Je to intimní příběh o síle nutné k odporu a o odvaze, kterou potřebuje člověk pro to, aby si udržel čest tváří v tvář světu, který jeho důvodům nerozumí. Franz Jägerstätter byl beatifikován v roce 2007, ještě za života své ženy a tří dcer. Na motivy jeho života natočil v roce 2019 režisér Terence Malick mistrovský film *Skrytý život*, který získal cenu ekumenické poroty na festivalu v Cannes

Eucharistie – srdce církve Papež František probírá s věřícími jednotlivé části mše svaté. „Na mši nepřicházíme, abychom Bohu něco dávali, ale abychom od něho přijímali, čeho je nám opravdu zapotřebí,“ říká Svatý otec. „Nechme se přitahovat k tomuto skutečnému setkání se zabitým a vzkříšeným Ježíšem. Ať náš život vzkvétá jako Velikonoce – květy naděje, víry a dobrých skutků. Kéž k tomu nacházíme sílu v eucharistii, ve spojení s Ježíšem.“

V pondělí 23. 11. 2020 v 19:00 hod připravujeme přednášku v Diecézním sále Biskupství plzeňského. Hostem večera bude Kateřina Lachmanová. Téma večera, Pokoj v srdci v nepokojné době, je víc než aktuální.

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Michaela Albrechtová, Lucie Horníková (Člověk a víra), Vojtěch Janovič, Soňa Pikrtová, Jan Soukup a Jiří Strašek.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje, které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, 301 00).

Web plzeňské diecéze: www.bip.cz.

Na vaše příspěvky se těší Jana Lazarová, redaktorka.

LET'S DANCE

Diecézní ples mládeže

Saloon
Roudná

14. 11. 2020
19.00

facebook: DCM Plzeň
let-s-dance-2020.webnode.cz
vstupenky: let-s-dance-2020.webnode.cz

Z diáře biskupa Tomáše

1.-2. 10.		Pernink, výjezdní zasedání kurie
3. 10.	16:00	Praha, slavnostní bohoslužba ke 100 letům Evangelické církve metodistické
4. 10.	9:30	Kynšperk, kostel Nanebevzetí Panny Marie, mše svatá
6. 10.	11:00	Litoměřice, Diecézní dům kardinála Trochty, mše svatá a přísahy členů diecézního soudu
8. 10.	10:00	Praha, Ekonomicko-právní komise ČBK
13. 10.	9:30	Plzeň-Litice, Kněžský den
14. 10.	9:30	Praha, Konference "Role Bílé hory při utváření české národní a konfesní identity"
18. 10.	8:30	Plzeň, kostel Nanebevzetí Panny Marie, mše sv. s ustanovením nových akolytů
19. – 21. 10.		Hostýn, Plenární zasedání ČBK
21. 10.	19:00	Brno-Líšeň, salesiánské středisko, přednáška „Corona v církvi“
22. 10.	16:30	Plzeň, přednáška pro ELSA Plzeň na téma „Kaplani v armádě“
23. 10.	9:00	Praha, Konference „Světy sourozeneckých vztahů, přednáška
25. 10.	10:00	Plasy, Santiniho sál, mše sv. na zakončení vizitace spojená s biřmováním
26. 10.	18:00	Plzeň, Diecézní pastorační rada
31. 10.	17:00	Klatovy, znovuotevření jezuitského kostela po opravě

ZPRAVODAJ PLZEŇSKÉ DIECÉZE

vydává 1 x měsíčně Biskupství plzeňské,
nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň.

Odpovědná redaktorka:

Jana Lazarová, e-mailová adresa redakce:
zpravodaj@bip.cz, tel.: 721 863 845, www.bip.cz.
Evidenční číslo MK ČR E22167.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky.
Tiskne MK-tisk Plzeň. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 9. 2020,
uzávěrka příštího čísla: 15. 10. 2020